

mihael

KAPELIJA SV. MIHAELA ARKANDELA MUP - SJEDIŠTE I RAVNATELJSTVO POLICIJE

TREĆA NEDJELJA KROZ GODINU

NASTANI SE U
KAFARNAUMU

mihael

2 / 2020.

**LISTIĆ POLICIJSKE KAPELANIJE
SV. MIHAELA ARKANĐELA
MUP - SJEDIŠTE I
RAVNATELJSTVO POLICIJE**
Godište XV. (2020.), Broj 2 (432)
TREĆA NEDJELJA KROZ GODINU ,
26. siječnja 2020.

Kontakt:
vlač. Željko Rakošec, policijski kapelan
 tel.: 22 712, 85 682;
 e-mail: zrakosec@mup.hr

Vinko Bakula, pomoćnik kapelana
 tel.: 88 853, 82 805;
 e-mail: vbakula@mup.hr

Naslovna stranica:
 Zlatko Prica, *Ostaviše lađe i pođoše za njim,*
<http://www.svetiantosarajevo.com>

SIJEČANJ

Ned 26. TREĆA NEDJELJA KROZ
GODINU

Pon.	27.	Angela Merici; Pribislav
Uto.	28.	Toma Akvinski; Tomislav
Sri.	29.	Valerije; Konstancije; Zdeslav
Čet.	30.	Hijacinte; Martina; Gordana
Pet.	31.	Ivan Bosco; Marcela; Vanja
Sub.	1.	Brighta; Miroslav; Sever

MEDITACIJA

Sunčati dušu

3

SLUŽBA RIJEČI -

UVOD U ČITANJA

Sad je naše vrijeme

4

ČITANJA

*Nastani se u Kafarnaumu da se
ispuni što je rečeno po Izajiji.*

6

HOMILIJA

Temelj naše nade: Isusov poziv

8

KATEHEZA

Biblija

10

Mali vjeronomučni leksikon

14

PRIČA

Vodič

15

IZ KAPELANIJE

Blagoslov djelatnika

16

NAŠI POKOJNI

20

Sunčati dušu

Neki misionar iz Papue Nove Gvineje zapazi kako jedan od njegovih novokrštenika, ponosni poglavica plemena Kanaka, na kraju svake mise dolazi pred svetohranište i tamo dugo ostaje uspravan kao svijeća, razgoličenih grudi.

Bio je vrlo jednostavan čovjek, još nije ni počeo čitati Bibliju.

Jednoga ga dana misionar, ne mogavši više obuzdati znatiželju, upita što to on radi pred svetohraništem.

Poglavica mu smiješeći se odgovori:

- *Sunčam dušu!*

Učitelj bi okupio učenike i postavio im pitanje:

- *Odakle izvire molitva?*

Prvi odgovori:

- *Iz potrebe.*

Drugi reče:

- *Iz radosti. Kad se radujem, oslobađam duh te on kao da probija Ijuske mojih strahova i briga te se slobodan uzdiže prema Bogu.*

Treći reče:

- *Molitva izvire iz šutnje. Kad sve u meni utihne, onda Bog može govoriti.*

Učitelj reče:

- *Svi ste točno odgovorili. Ipak postoji jedno mjesto iz kojega proizlazi sve što ste spomenuli. Molitva izvire iz Boga samoga. On je započinje, a ne mi.*

Sad je naše vrijeme

Spasenje u „mrkloj zemlji“

U teškim povjesnim situacijama za Izraelsko kraljevstvo (gdje pripadaju plemena Zebuluna i Naftalija), koje je palo u ruke Asircima i malenom kraljevstvu Jude, Izaija obećava oslobođenje i napredak. „Put uz more, s onu stranu Jordana - Galileja poganska“ je cesta, a podrazumijeva se čitav predio, koji je od Galileje južno išao uz more prema Egiptu, a kroz samu Galileju prelazio na istočnu stranu Jordana prema Siriji i Mezopotamiji. Sve je, kaže prorok, zatvoreno u očajanje, u „mrklu zemlju“, nitko ne vidi nikakvu nadu, čak ni u Bogu.

Ali upravo ono što se čini nemogućim i neostvarivim, postaje stvarno obećanje. Radost smatrana iluzijom, sada je navještena kao poseban dar: „Ti si radost umnožio, uvećao veselje, i oni se pred tobom raduju kao što se žetvi raduju žeteoci, kao što kliču koji dijele plijen“. Prorok govori o potpunoj obnovi situacije u kojoj se narod nalazi, zahvaljujući Božjem zahвату. Novi društveni poredak koji Bog želi stvoriti bit će utemeljen na „pravdi i zakonu“ koji dolaze od Boga.

Ono što je karakteristika ovog teksta, ali i sličnih mesijanskih tekstova, jest da spasenje nije predviđeno u dalekoj

eshatološkoj budućnosti, već je očekivano unutar skore povijesti. Prorok u bližoj povijesti vidi moguće oslobođenje i obnovu društva. To je ono što narod obvezuje na slušanje i izvršavanje Božje namisli kako bi se ostvarila njegova obećanja.

Ljudi iste misli

Apostol Pavao započinje svoju riječ vrlo snažnim pozivom: „Zaklinjem vas, braćo, imenom Gospodina našega Isusa Krista“. To je ono isto „ime Isusa Krista“ koje kršćani prizivaju, što ih obilježava kao zajednicu čije su molitve uslišane snagom toga imena. Zaklinjanje, stoga, tim imenom osobito je snažan poziv. Pavao poziva vjernike da budu „iste misli“, „savršeno istog osjećanja i istog mišljenja“, kako bi nadišli razdore. Ne traži on od kršćana jednoumlje ni odricanje od razumskoga promišljanja stvari pa i vjere. Kad od njih traži da budu istoga mišljenja, onda traži da u njima bude „isto mišljenje kao u Kristu Isusu“, a u Poslanici Filipljanima zorno je prikazao kako to „mišljenje“ podrazumijeva i lišavanje sebe samoga, odricanje časti i slave. Ovakva snažna opomena potaknuta je stvarnim stanjem u korintskoj Crkvi u kojoj je nastao razdor među sljedbenicima različitih kršćanskih propovjednika, tako da su se neki prepoznivali kao Pavlovi, neki kao Apolonovi, neki kao Kefini. O Apolonusu se doznaće nešto više iz Djela apostolskih, a

predstavljen je kao vrstan židovski propovjednik u Efezu koji je prvo bio sljedbenik Ivana Krstitelja, a potom je prihvatio kršćanski nauk i otišao u Ahaju, to jest u kraj oko Korinta. Kefa je apostol Petar, a sam Pavao piše o nekim svojim nesuglasicama s njime, smatrajući ga ipak stupom Crkve. Pavao naglašava u današnjem odlomku da među kršćanima ne smije biti takvih podjela. Bez obzira kojeg učitelja ili propovjednika slijedili, kršćani pripadaju samo jednome - Isusu Kristu. Ta u njegovo su ime kršteni.

Dolazak kralja

Ovonedjeljni evanđeoski izvještaj sastoji se od tri manje epizode.

Prva govori o Isusovu odlasku iz Nazareta i početku djelovanja u Kafarnaumu. Kafarnaum je doista bio grad „uz more“, ili točnije, uz Galilejsko jezero. Izgrađen sav od crnoga bazaltnoga kamena, bilo je to naselje u kojem su se pretežno smjestili ribari. U arheološkim istraživanjima u drugoj polovici XX. st. nađena je i prostorija koja je vrlo rano bila čašćena kao Isusova soba u Petrovoj kući. Područje oko Galilejskog jezera pripadalo je u starozavjetno doba Zebulonovu i Naftalijevu plemenu, pa evanđelist Matej u Isusovu boravku ovdje prepoznaje ostvarenje Izaijina proroštva o jarkoj svjetlosti koja iz naroda odgoni tminu. Sadržaj Isusova propovijedanja poziv je na

obraćenje zbog blizine kraljevstva nebeskoga. Ta Božja vladavina nad izabranim narodom i nad čitavim svijetom središte je Isusova propovijedanja kojim se naviješta kraljevstvo svetih u kojem će sam Bog biti kralj. U Isusu je to kraljevanje već započelo.

Druga epizoda današnjega Evanđelja donosi dva izvještaja o pozivu prvih učenika. U prvoj Isus poziva Simu zvanog Petar i brata mu Andriju dok su na jezeru lovili ribu. Slikovitim govorom, on im obećava da će ih učiniti „ribarima ljudi“. Poput ribe, ljudi će biti uhvaćeni njihovim naukom. Drugi izvještaj opisuje poziv Zebedejevih sinova, Ivana i Jakova. Oba para braće bez odlaganja ostavljaju svoj dosadašnji posao i polaze za Isusom. To je tipična reakcija Isusova učenika, koji je uvijek pozvan na naslijedovanje.

Konačno, u trećoj današnjoj epizodi, Isus je prikazan kako obilazi Galilejom, naučava, propovijeda „evanđelje o kraljevstvu“ i liječi bolesti i nemoći u narodu. Prikazan je tako kao dobri pastir koji se brine za povjereni mu stado. O njemu se čulo u „svoj Siriji“ čija je granica prolazila nedaleko odatle, a i iz ostalih okolnih krajeva dolazili su k Isusu, koji je privlačio svojom riječju. Gospodin i danas privlači svojom riječju ljude iz svih krajeva i naroda.

Prvo čitanje:

Iz 8, 23b,9,3

*U Galileji poganskoj narod vidje
svjetlost veliku!*

Čitanje Knjige proroka Izajje

Uprvo vrijeme Gospodin obescijeni
zemlju Zebulunovu
i zemlju Naftalijevu,
al' u vrijeme posljednje
on će proslaviti put uz more,
s one strane Jordana - Galileju pogansku.
Narod koji je u tmini hodio
svjetlost vidje veliku;
onima što mrkli kraj smrti obitavahu
svjetlost jarka osvanu.
Ti si radost umnožio,
uvećao veselje,
i oni se pred tobom raduju
kao što se žetvi raduju žeteoci,
kao što kliču koji dijele plijen.
Jer teški jaram njegov,
batinu plećâ njegovih,
šibu njegova goniča
slomio si ko u dan midjanski.

Riječ Gospodnja**Otpjevni psalam**

Ps 27, 1.4.13-14

*Gospodin mi je svjetlost i
spasenje.*

*Gospodin mi je svjetlost i spasenje:
koga da se bojim?
Gospodin je štit života moga:
pred kime da strepim?*

*Za jedno molim Gospodina,
samo to ja tražim:
da živim u domu Gospodnjem
sve dane života svoga,
da uživam milinu Gospodnju
i dom njegov gledam.*

*Vjerujem da će uživati dobra Gospodnja
u zemlji živih.*

*U Gospodina se uzdaj, ojunači se,
čvrsto nek bude srce tvoje:
u Gospodina se uzdaj!*

Drugo čitanje

1Kor 1, 10-13.17

Svi budite iste misli; neka ne bude među vama razdora.

Početak Prve poslanice sv. Pavla apostola Korinćanima

Zaklinjem vas, braćo, imenom Gospodina našega Isusa Krista: svi budite iste misli; neka ne bude među vama razdora, nego budite savršeno istog osjećanja i istog mišljenja. Jer Klojini mi, braćo moja, o vama rekoše da među vama ima svađa. Mislim to što svaki od vas govori: „Ja sam Pavlov“, „A ja Apolonov“, „A ja Kefin“, „A ja Kristov“. Zar je Krist razdijeljen? Zar je Pavao raspet za vas? Ili ste u Pavlovo ime kršteni? Jer ne posla me Krist krstiti, nego navješčivati evanđelje, i to ne mudrošću besjede, da se ne obeskrjepi križ Kristov.

Riječ Gospodnja**Evanđelje**

Mt 4, 12-23

Nastani se u Kafarnaumu da se ispuni što je rečeno po Izaiji.

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

Kad je Isus čuo da je Ivan predan, povuče se u Galileju. Ostavi Nazaret te ode i nastani se u Kafarnaumu, uz more, na području Zebulunovu i Naftalijevu da se ispuni što je rečeno po proroku Izajiji:

*„Zemlja Zebulunova i zemlja Naftalijeva,
put uz more, s one strane Jordana,
Galileja poganska -
narod što je sjedio u tmini
svjetlost vidje veliku;
onima što mrkli kraj smrti obitavahu
svjetlost jarka osvanu.“*

Otada je Isus počeo propovijedati:
*„Obratite se jer približilo se kraljevstvo
nebesko!“*

Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: „Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!“

Oni brzo ostave mreže i pođu za njim.

Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.

I obilazio je Isus svom Galilejom naučavajući po njihovim sinagogama, propovijedajući evanđelje o Kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku nemoć u narodu.

I glas se o njemu pronese svom Sirijom. I donosili su mu sve koji bolovahu od najrazličitijih bolesti i patnja, opsjednute, mjesečare, uzete, i on ih ozdravljaše.

Za njim je pohrlio silan svijet iz Galileje, Dekapola, Jeruzalema, Judeje i Transjordanije.

Riječ Gospodnja

Temelj naše nade: Isusov poziv

Noć i dan

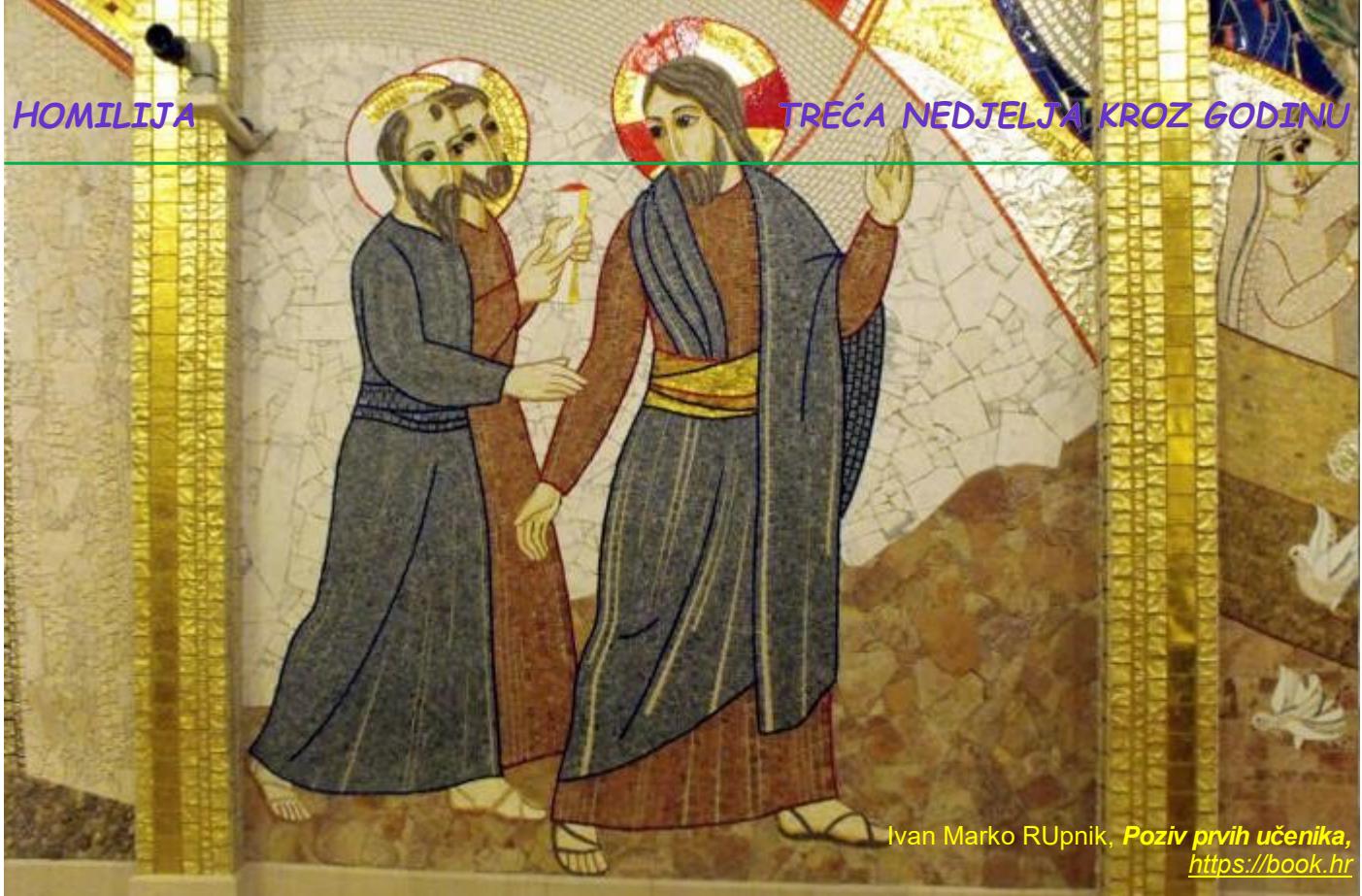
Temeljna poruka evanđelja je da su se proročanstva ostvarila u Isusu.

Mnogi su dolazili da čuju Isusove riječi. Išli su za njim. Ipak, samo su ga oni mogli slijediti koje je posebno pozvao. Ova okolnost je važna. Mi nismo Isusovi dobrovoljci, već njegovi pozvani svjedoci, izabrani učenici. To znači da ponekad ne razumijemo sasvim točno što Gospodin od nas želi. Važno je međutim vjerovati da on zna što želi i što radi!

Postoje stvari u životu koje ostaju vječne tajne. Takva tajna je primjerice ljubav: zašto se netko zaljubljuje u nekoga, to se ne može shvatiti racionalnim razlozima. Nije baš ni preporučljivo tražiti razloge, jer će nas sasvim sigurno odvesti u slijepu ulicu. Nešto slično događa se i kod svećeničkog i redovničkog poziva: čovjeka povuče Kristova privlačna snaga i on ga slijedi. Zbog čega, za to nema zadovoljavajućeg odgovora. Među ove tajnovite stvari spada i naša vjera. Zašto smo kršćani, zašto vjerujemo u Isusa Krista? Samo zato jer su nas roditelji krstili dok smo bili mali? Samo zato jer evanđelje sadrži lijepe etičke principe i moralnu nauku? Sve to nije dovoljno. Naša kršćanska vjera ostaje zagonetkom. Današnje evanđelje, međutim, na ovo pitanje nudi jedan odgovor.

Isus poziva prve učenike. Djeluje na suveren način. Zna što želi i ono što želi to i ostvaruje. Isus je i danas takav. Pojedini duhovni pisci prikazuju ga katkad kao slabog, gotovo kao Isusa koji prosi našu ljubav, ali on nije takav. On i danas zna što želi, i danas na suvereni način poziva ljudе. Trebamo gledati takvim očima odvijanje povijesti svijeta, događaje u Crkvi, odvijanje osobnog života.

Današnje evanđelje suprotstavlja svjetlo s tamom. Evanđelist Matej citira proroka Izaiju: „Narod koji je sjedio u tami, video je veliko svjetlo“. Doista imamo potrebu ponovno uroniti u Isusovo svjetlo koje jedino može osvijetliti tamne mrlje našeg života.

Ivan Marko RUpnik, *Poziv prvih učenika*,
<https://book.hr>

Isus se rodio u noći. Oko njega vladala je tama, ne samo u prirodi, već i u srcima ljudi. I onda je netko umro, i tada su postojali noćni razbojnici, kradljivci i mučke ubojice, i tada je postojala mržnja i patnja.

Niti danas svijet nije drugačiji. I mi smo svjedoci jedne zlokobne tame koja je prekrila srca i dušu mnogih. I danas postoje ratovi, ubojstva, postoji mržnja i osveta.

Ali u ovaj svijet jednom zauvijek stupilo je Svetlo, Isus Krist i od tada tama nije apsolutna, noć ne traje vječno. Filozof Tagoré je rekao: „Čak i more suza ima suprotnu obalu“. S Isusom je u naš život stupila nada, što je lijepo napisao papa Benedikt XVI. u svojoj najnovijoj enciklici.

Vrativši se evanđelju, možemo zapaziti, da se Isusova prva izjava odnosila na Kraljevstvo nebesko. Često čujemo ovaj izraz, ali što zapravo znači „Kraljevstvo nebesko“? Pokojni westminsterski kardinal Basil Hume o tome je ovako razmišljao: „Da bismo razumjeli i pravilno koristili izraz 'Kraljevstvo nebesko', moramo stalno imati u vidu četiri njegova značenja. Božje kraljevstvo već sada je prisutno, istovremeno za sada je samo dolazeća

stvarnost. Božje kraljevstvo je unutarnje stanje u srcima i duši pokrštenih, istovremeno je i vanjsko stanje koje se nalazi u svijetu. Ako pretjeramo bilo koju od ove četiri stvarnosti, dobivamo iskrivljenu sliku o Božjem kraljevstvu“.

Isus je okrenuvši se svojim slušateljima rekao: „Dođite, slijedite me!“ Pri tome se Isus ne poziva niti na Pisma, niti na Ivana Krstitelja, već u svoje ime, snagom svog autoriteta poziva ljude. Riječi su mu u toj mjeri očaravajuće, toliko uvjerljive, da Petar i njegov brat Andrija bez riječi, bez pitanja smjesta napuštaju sve i kreću s njim. Već znamo gdje je vodio njihov put i njihova avantura, ali oni to još nisu znali. Mnogo toga naučit će već „u hodu“.

Kod prvog Isusovog nastupa nisu važne riječi, već autoritet kojim je izgovorio riječi. Osobni susret s njim ima toliku čar kojemu se ne može oduprijeti. Isus i danas zove svakoga. Tajna duhovnog života je da čujemo ovaj poziv i da se pouzdamo u Isusa i onda kada jasno još ne vidimo kamo će nas odvesti njegov poziv.

Mihály Szentmártony, *Očarani Božjom riječju*,
 FTI, Zagreb, 2013

Opći uvod u Bibliju

Pristup Bibliji

Različite književne vrste

Stari Zavjet

Razumijevanju Biblije mnogo pridonosi proučavanje tzv. književnih vrsta. Tome je pridonijela suvremena arheologija; ona je, nakon prvih svojih zahvata u Mezopotamiji i Egiptu početkom prošlog stoljeća, iznijela silno bogatstvo stare egipatske, a osobito mezopotamske literature, s kojom je i biblijska srodnna.

Brzo se uočilo da je Stari Istok imao druge književne ukuse i izražajne oblike nego naš, kako rekosmo, u temeljima grčko-rimski literarni svijet, i zato Bibliju treba i literarno, a osobito idejno, vrednovati u okviru svijeta u kojem je nastala, prema ukusu ondašnjeg načina pisanja i izražavanja.

Prema uobičajenoj, iako vrlo općoj, podjeli biblijske se knjige i pod književnim vidom dijele na: **povijesne, mudrosne i proročke**.

Povijesne knjige

Unutar te podjele treba upozoriti na raznorodnost »povijesnih« knjiga. Prije svega, svi se znanstvenici slažu da su Hebreji, pogotovo u usporedbi s ostalim narodima Staroga Istoka, imali razvijen smisao za povijest, ali u sasvim specifičnom pravcu koji se ne može mjeriti kategorijama klasične grčko-rimske povijesti, a još manje našima.

Biblijске povijesne knjige ne teže da napišu suslijednu povijest, već potomstvu prenose najznačajnije činjenice koje ponajprije osvjetljaju Savez Jahve s Izraelom.

Osim toga, njihovo shvaćanje vjernosti izvorima bilo je takvo te ih nerijetko tako prenose da ih među sobom ne ujednačuju. Zato u biblijskim knjigama susrećemo neujednačene dvostrukе izvještaje (dublete) o istim događajima i sl.

K tome, kad je riječ o kategoriji povijesnog u Bibliji, treba istaknuti da uz »znanstvenu« ili dokumentiranu povijest, koliko je to bilo moguće u ono vrijeme, u Bibliji nalazimo zapisanu i pučku povijest: ona se prenosila usmenom predajom koja je tijekom stoljeća stereotipizirana, epopejizirana, uljepšana, razvučena.

Moderni pojam povijesti drukčiji je od staroga: povijest u starini nije sebi cilj, nego »magistra vitae«. Uza strogo povijesne izvještaje (npr. 1 i 2 Sam) nalazimo stare usmene predaje (npr. Povijest Abrahamova), pa i romansirane prikaze (Tobija). Poseban povijesni ukus starine jesu tzv. genealogije ili rodoslovlja koja u svojim nizovima nekada prenose slijed individua, a drugi put slijed cijelih klanova.

Mudrosne knjige

Biblijka literatura, kao uostalom i srodnna mezopotamska i egipatska, ima ukus za tzv. »knjige mudrosti«. U toj

mudrosnoj ili sapijencijalnoj književnosti sabrano je opće ljudsko iskustvo o prirodi, čovjeku i Bogu. Tu osobito dolaze do izražaja temeljni zakoni hebrejske stilistike koja voli: a) postupno izražavanje; b) usporednost misli ili paralelizam; c) poseban poredak riječi; d) zaokruženost ili inkruziju.

Misao se, dakle, ne izražava odjednom, u svoj svojoj nutarnjoj zamršenosti, sa svim svojim odnosima. Semit voli da se misao oslobađa postepeno, na mahove, u više predaha. Veznik »i« samo naznačuje, a ne dovršava idejnu povezanost rečeničnog sklopa.

Marc Chagall, *Prorok Jeremija*, <https://www.pinterest.at>

Paralelizmi

Što se tiče usporednosti misli ili paralelizma, razlikuju se uglavnom tri vrste paralelizma:

Sinonimni, gdje druga rečenica sinonimnim izrazima samo proširuje i pojašnjuje prvu; npr. Ps 18,2: »Nebesa pripovijedaju slavu Božju, i djela ruku njegovih očituje svod nebeski«;

Antitetički paralelizmi, da bi se istakla misao prve rečenice, u drugoj se izriče protivna stvarnost; npr. »*Mudar sin veselje je očevo, a budalasto dijete tuga je materina*« (Izr 10,1-2);

Sintetički paralelizmi, druga rečenica i izražajno i misaono upotpunjuje prvu; npr. Sir 3,6-7: »*Onaj koji poštije oca imat će veselje u svojoj djeci , i bit će uslišan u dan molitve.*«

Ulančanost

Uz usporednost misli treba upozoriti i na tzv. ulančanost misli ulančanošću riječi: u rečenički sklop nova se misao upleće ne toliko logičkim slijedom koliko uzajamnim nadovezivanjem riječi, npr. u Ivanovu proslovu: »*U njoj bijaše život , i život bijaše svjetlo ljudima , i svjetlo svijetli u tami , i tama ga ne obuze.*« Time je omogućeno sažeto i skicirano izražavanje i neka, po sebi laka i nemametljiva, ali napeta zagonetnost koja slušatelja, odnosno

čitatelja, poziva da se s piscem sumisli i da sam do kraja domisli. Tako se misao smireno i gotovo neprimjetno pomiče, samu sebe cijelu i u dijelovima tumači i osvjetljuje, te se dojmljivo pamti.

Posebno mjesto u biblijskoj literaturi zauzimaju **Psalmi**, specifična forma biblijskog pjesništva.

Proročke knjige

U proročkim knjigama Biblije treba razlikovati proroštvo kao sadržaj (pretkazivanje budućnosti) i kao posebnu književnu vrstu u kojoj se autoritativno, pozivajući se na Božji autoritet i posebno poslanje, šibaju narodni poroci, izriču teške prijetnje pojedincima i narodima.

Unutar toga razlikuju još i apokaliptičku književnu vrstu, u kojoj se sadržaj iznosi u ruhu viđenja, tajnovitih slika, brojeva, simbola, te se u slikama kozmičkih i povijesnih katastrofa prošlosti naviješta budućnost, da bi se, često prikriveno, izrekao sud o sadašnjosti. U proročkoj i apokaliptičkoj književnoj vrsti nalazi se mnogo snažnih govorničkih elemenata i uzvišene pjesničke dikcije.

Spomenuli smo najvažnije književne vrste, osobito u Starome Zavjetu. Dakako, biblijski pisac ima smisla i za basnu (Suci 9,7-15) i za alegoriju (Ez 34; Iv 10).

Različite književne vrste

Novi Zavjet

U Novom zavjetu ističu se dvije književne vrste:

Evanđeoska povijest sa specifičnim kerigmatičkim, tj. vjerovjesničkim ciljevima , i

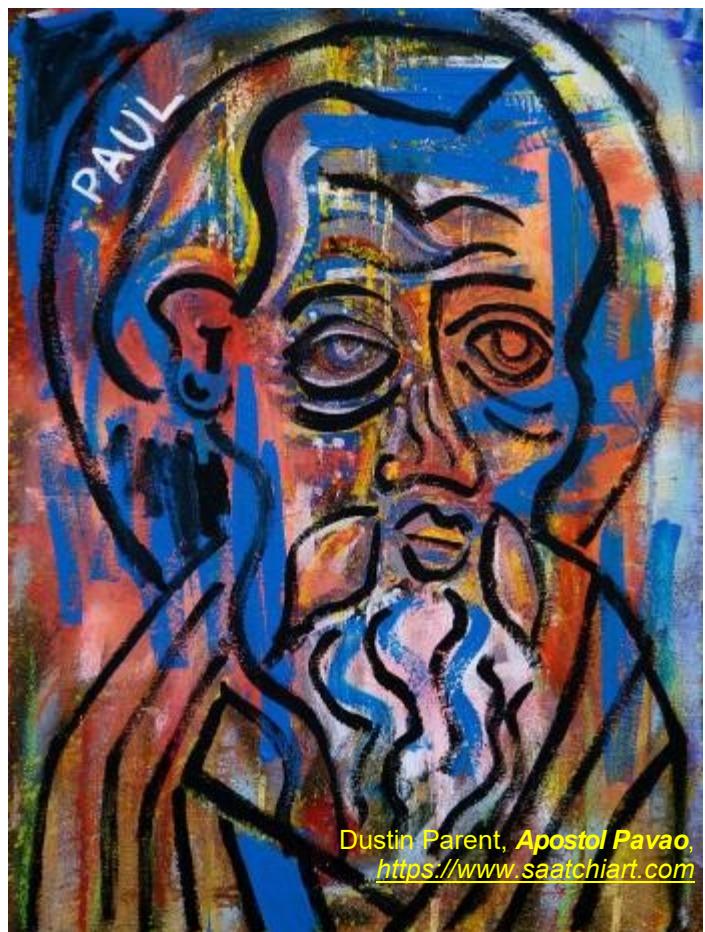
Epistolarna, poslanička, osobito u Pavlovinim poslanicama.

Unutar toga treba upozoriti na evanđeoske parabole ili prispodobe, koje se pod književnim vidom mogu smatrati kao Isusov doprinos svjetskoj književnosti (npr. Mt 13).

Književne vrste od knjige knjizi, pa i unutar pojedinih knjiga, u širokoj ljestvici variraju. Kad ih poznajemo, bolje razumijevamo Bibliju. To ističe II Vatikanski koncil u Konstituciji »Dei Verbum« o Sv. pismu, br. 12: »Da na vidjelo izađe namjera hagiografa (pisaca Sv. pisma), treba se među ostalim obazirati i na književne vrste. Istina se, naime, drugačije i drugačije iznosi i izražava u tekstovima koji su ili , na različit način , povijesni, ili proročki, ili pjesnički, ili u drugim vrstama govora. Tumač, nadalje, mora istraživati smisao što ga je hagiograf kanio izraziti i izrazio u određenim okolnostima, prema prilikama svoga

vremena i svoje kulture, pomoću književnih vrsta koje su se upotrebljavale u ono vrijeme.«

Duda, Kresina Tomić, *Opći uvod, uvodi i napomene uz pojedine knjige, Biblija Stari i Novi zavjet*, KS, Zagreb, 1987., str. 4-6

Mali vjeronaučni leksikon

Južno kraljevstvo

Južno kraljevstvo, u Starome zavjetu, kraljevstvo nastalo rascjepom Salomonova kraljevstva nakon njegove smrti 931. Južno kraljevstvo ostalo je vjerno Davidovoj dinastiji, s priestolnicom u Jeruzalemu. Sačinjavalo ga je Judino i Benjaminovo pleme. Po brojnijem Judinu plemenu naziva se i Judeja. Održalo se do 587/586. godine prije Krista. Za kraljeva Jotama, Ahaza i Ezejike (VIII. St pr.- Kr.) djeluju proroci Izaija i Mihej. Godine 587/586. pr. Kr., Jeruzalem je osvojio i razorio babilonski kralj Nabukodonozor, kralja Jojakima i velik broj Judejaca odveo je u babilonsko sužanstvo.

Kafarnaum

Kafarnaum hebrejski, כָּפָר נַהֻּם Kefar Nahum - Naumovo selo; grčki Καφαρναύμ; latinski Capharnaum, gradić u Galileji na sjeverozapadnoj obali Genezaretskog jezera; danas Teli Hum.

U njemu se Isus nastanio nakon što je napustio Nazaret, u njemu je propovijedao, naučavao, činio mnoga čudesa. Iz Kafarnauma su braća Šimun, Petar i Andrija, a apostol Matej imao je u njemu carinski ured.

Naselje potječe iz XIII. stoljeća prije Krista. Na njegovu su području iskopani ostatci sinagoge iz IV. stoljeća, izgrađene na temeljima starije iz II. stoljeća, ili prema predaji one što ju je podigao rimski stotnik čijeg je slugu ozdravio Isus (Lk 7,5); također su nađeni ostatci osmerokutne bazilike iz V. stoljeća, podignute na ruševinama kuće apostola Šimuna Petra.

Vodič

Karavana trgovaca naviknutih na duga zajednička putovanja pripremala se za dalek i opasan put kroz pustinju. Putovanje je podrazumijevalo poznavanje mesta, prolaza, pješčanih dina, oaza, te običaja domaćeg stanovništva.

Nakon deset dana brzoga hoda povorku je zaustavila grupa naoružanih ljudi poredanih uz kameni lik njihova naizgled strašnog božanstva koji je prijeteći stajao pored puta.

»Ne možete proći dok ne žrtvujete jednoga od svojih ljudi našem božanstvu!« povikao je vođa. I dodao: »To je zakon mladoga mjeseca. Ako ne poslušate svi ćete izginuti!«

Trgovci se okupiše na dogovor. Izbor je bio dramatičan i svi se složiše da neće biti lako odlučiti.

»Rođaci smo i međusobno se dobro poznajemo. Ne možemo nikoga žrtvovati da bismo udovoljili zahtjevu njihova božanstva!«

Svi su istoga časa pogledali vođu karavane. Nakon što su jadnoga čovjeka prinijeli za žrtvu ispred kamenog božanstva, karavana nastavi putovanje. No budući da nitko nije poznavao put, ubrzo se izgubiše u pustinji. Umirali su jedan za drugim od žeđi i iscrpljenosti.

„Narod koji je u tmini hodio svjetlost vidje veliku“
A onda navališe i ugasiše je! To je tajna svih ljudi

Blagoslov

MUP - sjedište

U četvrtak, 23. siječnja, vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan pohodio je i blagoslovio vjernike Policijske kapelanije sv. Mihaela Arkanđela MUP-sjedište i Ravnateljstvo policije. S biskupom su bili policijski kapelan vlč. Željko Rakošec i voditelj Samostalne službe za suradnju s Vojnim Ordinarijatom gospodin Mario Dokmanić.

Ravnateljstvo policije

Ravnateljstvo civilne zaštite

Prihvati centar za strance, Ježevu

NAŠI POKOJNI

BLAŽ SENKOVIĆ,

PU sisačko - moslavačka, Buševec, 28. siječnja 1992.

BRANKO BOŠNJAK,

SJP, PU zagrebačka, autoput Karlovac – Zagreb, 29. siječnja 1995.

KRUNOSLAV FUŠ,

SJP, PU zagrebačka, autoput Karlovac – Zagreb, 29. siječnja 1995.

DANICA ĐURIĆ,

PU zagrebačka, 30. siječnja 1991.

IVICA JURLINA,

PU virovitičko - podravska, Orahovica, 31. siječnja 1992.

POČIVALI U MIRU!